

60 anys fent ciutat

Em trobo en un període que com a president de la Federació Catalana d'Handbol he tingut la sort de commemorar molts aniversaris de clubs que han celebrat els seus 25è i 50è anys treballant per un esport: l'handbol. A més, en el cas del Balonmano Granollers, he tingut l'honor d'estar present en les celebracions del seu 50è aniversari i, deu anys després, del seu 60è aniversari.

Els anals narratius ens indiquen que el BM Granollers s'inicia en aquell any llunyà 1944 impulsat per uns homes que, amb un esperit esportiu juvenil i amb uns principis educatius, impregnen des d'un bon inici els fonaments d'aquell nou club i un nou esport, sempre tenint com a pal de palla que eren homes d'una ciutat i per a una ciutat: Granollers.

Són molts els èxits esportius que ha donat el BM Granollers a l'handbol català i espanyol, però per sobre de tot això, hi ha la seva afició i com no, la seva ciutat.

Però les entitats no serien res si no fos per les persones que formen part d'elles. Aquells que un bon dia varen creure en la possibilitat de que l'handbol -balonmano- fos el seu esport, homes com els Srs. Sitges, Botey, Raga, Piferrer, Ventura, Sobrevia, Cabrera, Rodríguez, Mundet, Font i l'actual president Joan Maria Pérez. Juntament amb ells, jugadors, tècnics, personal col·laborador i, com no, els aficionats de tots els temps, han fet una pinya al voltant d'un club que va ser, és i serà mirall de moltes entitats esportives. El BM Granollers és i serà, uns dels millors ambaixadors de la ciutat de Granollers.

Serveixin aquestes línies com a President de la Federació Catalana d'Handbol per agrair al Balonmano Granollers -aficionats, jugadors, oficials i directius- totes les alegries que han donat, donen i donaran al nostre esport, l'handbol.

Jaume Conejero
President
de la Federació
Catalana
d'Handbol

L'històric equip que va aconseguir la Recopa d'Europa en el 1976, patrocinat per Elena.

PIONER DE L'HANDBOL A 7

Si Granollers és coneguda com el bressol de l'handbol a Espanya no és per la data de fundació del club, sinó per tenir el primer equip de l'estat en practicar l'handbol amb set jugadors (als orígens es jugava amb 11). "Va ser extraordinari l'auge que aviat va agafar a Granollers", assenyala **Lluís Sitjes Ballejà**, segon president de l'entitat.

La novetat introduïda a Granollers va anar quallant ràpidament a la resta de Catalunya i Espanya, i l'equip vallesà es va convertir en tot un especialista de la modalitat. Un campionat i subcampionat de Catalunya, un campionat d'Espanya i els primers partits internacionals comencen a succeir-se. La modalitat 'a 7' està plenament consolidada a la ciutat, i el BM Granollers necessita urgentment una pista pròpia amb les mides reglamentàries, ja que fins llavors jugaven al camp que el Club Deportivo Granollers (Esport Club) els cedia. Es va inaugurar la nova i flamant pista (ubicada al carrer Tetuan) durant la Festa Major de 1955. Va ser un acte multitudinari i ple d'alegria per la inauguració d'aquest espai ja històric de la ciutat.

En aquells anys el BM Granollers és una pinya d'amics treballant per fer gran l'entitat, i això es reflecteix en l'explosió esportiva del club. Sota la presidència d'**Emili Botey** s'aconsegueixen sis campionats d'Espanya 'a 7' consecutius i els dos últims campionats 'a 11' que es van organitzar, es comença a treballar la pedrera amb la posada en marxa d'un campionat comarcal escolar, ve amb regularitat l'entrenador alemany **Bernard Kempa**, conegut a tota Europa com

Mr. Handball... Granollers, en definitiva, es converteix en sinònim d'handbol, la ciutat respira aquest esport i el seu nom ressona més que mai a tota Espanya. "Era emocionant veure com quan l'equip tornava de conquerir un triomf important tota la ciutat es paralitzava, es paraven els balls, els cinemes i la gent sortia al carrer. Tot el poble es bolcava a la pista aplaudint i cantant al seu equip; l'alcalde, el jutge, l'escombriaire, tots els sectors socials estaven units al voltant d'un equip de poble que a més era el millor d'Espanya", recorda **Joan Antoni Piferrer**, president del club entre 1962-63 i 1969-72.

ANYS INOBLIDABLES

Amb la presidència de Piferrer el BM Granollers inicia el seu procés de professionalització. El primer fitxatge "milionari" del club va ser el de **Josep Perramon**. Va costar 75.000 ptes, extretes de les 100.000 ptes que el Barcelona va pagar al club per endur-se a **Morera**, un dels jugadors més importants de l'equip. Tot i la incipient despesa que generaven les fitxes professionals, el BM Granollers va poder sobreviure econòmicament, ajudat en bona part per l'Ajuntament, que al 1971 va posar el parquet al pavelló municipal. Durant els anys setanta s'assoleixen grans fites esportives. El mateix i difícil any 1970 el club guanya el campionat de Lliga i la Copa del Generalíssim, un resultat que es tornaria a repetir la temporada 1973-74 amb el famós doblat de Granada, que va servir a més perquè el Granollers, amb alguns problemes interns que repercutien en l'aspecte esportiu, remuntés el vol. Tan amunt va volar que va aconseguir el